Un poder devorado pola corrupciÃ³n

DescripciÃ³n

O tÃ©rmino Ã¢Â?Â?mafiaÃ¢Â?Â• en Rusia ten unha acepciÃ³n moi extensa, e abarca toda unha amalgama de fenÃ³menos que inclÃºen tanto a criminalidade comÃºn como as empresas paralegais e a corrupciÃ³n nas mÃ¡is altas esferas do poder. Segundo fontes do propio Ministerio do Interior, as organizaciÃ³ns criminais poderÃan controlar en Rusia mÃ¡is do cincuenta por cento das empresas. A parte da economÃa sumerxida nas sÃºas mans roldarÃa entre o 20 e o 50%. AdemÃ¡is de empresas e sectores productivos, rexiÃ³ns enteiras poderÃan estar dominadas pola criminalidade organizada.

Non hai esfera de actividade na que non estÃ© presente a corrupciÃ³n. As disputas polos beneficios obtidos en negocios de dudosa legalidade ou abertamente ilegais resolvense a tiro limpio, coma no Chicago dos anos vinte. Segundo a axencia britÃ¡nica Ã¢Â?Â?Control Risk GroupÃ¢Â?Â•, que asesora a empresas interesadas en investir nos paÃses en transiciÃ³n, a corrupciÃ³n supÃ³n para Rusia a perda de mÃ¡is de dous billÃ³ns de pesetas cada ano, suficiente para pagar dÃºas veces os salarios en atraso de millÃ³ns de traballadores e pensionistas. O seu calado Ã© tan grande que condiciona non soamente a superaciÃ³n da crise econÃ³mica, senÃ³n a propia estabilidade polÃtica do paÃs. Ã? a protecciÃ³n dos intereses dos grupos de poder xurdidos Ã³ amparo do saqueo do Estado quen motiva, aseguran moitos observadores, o cese dun primeiro ministro tras outro, e poderÃa estar detrÃ¡s tamÃ©n da dimisiÃ³n presidencial e a anticipaciÃ³n dos comicios de xuÃ±o.

Calquer balance da etapa de Boris Ieltsin non pode ignorar a prosperidade do matÃ³n a soldo; o desvÃo de importantes reservas de divisas para ser colocadas en paraÃsos fiscais (ata cinco billÃ³ns de pesetas, case trinta mil millÃ³ns de euros); a existencia de varios millÃ³ns de nenos desprotexidos vagando polo paÃs, Ã³ abeiro da droga e a prostituciÃ³n; ou, en parello, o dispendio de varios centos de millÃ³ns de dÃ³lares na restauraciÃ³n do Gran Palacio do Kremlin para satisfacer a renacida debilidade imperial rusa. Os circulos mÃ¡is proximos a Ieltsin estÃ¡n implicados nesta vorÃ¡xine saqueadora, comezando pola sÃºa popia filla, Tatiana Diatchenko, e Naina Lossifovna. Boris Berezovski, o novo RasputÃn da corte, pasa por ser a Ã¢Â?Â?alma malditaÃ¢Â?Â• desta atribulada Rusia post-soviÃ©tica.

Esas manifestaciÃ³ns, aparentemente tan dispares, constitÃºen, sen embargo, significativos exemplos dun mesmo fracaso: a incapacidade para vertebrar unha economÃa saneada; para organizar un Estado recoÃ±ecible; para estructurar minimamente unha sociedade civil; para asentar, en fin, un rÃ©xime de convivencia non condicionado pola ocupaciÃ³n salvaxe de todos os simbolos de poder, ben sexan econÃ³micos, sociais ou polÃticos. Ieltsin foi incapaz de deseÃ±ar e establecer mecanismos de transformaciÃ³n da sociedade post-soviÃ©tica que aproximaran a Rusia a ese estado de dereito proclamado como gran obxectivo por parte daqueles Ã¢Â?Â?demÃ³cratasÃ¢Â?Â• que precipitaron a caÃda de Gorbachov, o Ãºnico reformista que de certo habÃa entre todos eles.

De comisario a executivo

Fronte a unha ampla franxa de poboaciÃ³n ostensiblemente marxinada, a vella nomenclatura soviÃ©tica rapidamente pasou a formar parte dese capitalismo de elexidos, xenerosamente beneficiados polas primeiras medidas privatizadoras. Os famosos bonos que distribuÃan gratuitamente entre toda a poboaciÃ³n boa parte do patrimonio estatal, axiÃ±a foron a parar Ã¡s mans de clans de intermediarios que rodearon de total opacidade as sÃºas operaciÃ³ns especulativas. Todo o poder, noutrora en mans do Partido e dos Soviets, pasou a mans dunha burocracia reconvertida Ã³ mundo dos negocios, deixando atrÃ¡s Ã³s pioneiros do mercado, os cooperativistas de Gorbachov, que habÃan ser o xerme dunha nova clase social posuidora.

HoxendÃa, unicamente un 20% das elites rusas, polÃticas e econÃ³micas, non estÃ¡n ligadas Ã³ antigo sistema soviÃ©tico. Esa metamorfose, desprovista de escrÃºpulos, abortou toda posibilidade de ruptura real, favorecendo o distanciamento da sociedade respecto dun poder no que non podÃa confiar. Ieltsin nada fixo para quebrar esa ausencia de credibilidade.

Â¡SÃ¡lvese quen poida!

Mentres en Moscova a loita polo poder foi sempre unha constante, cada suxeito da FederaciÃ³n Rusa optou por construir o seu propio sistema, naturalmente sen pararse a observar a legalidade que viÃ±a do centro, con claro predominio da polÃ-tica de imposiciÃ³n de Ã¢Â?Â?homes fortesÃ¢Â?Â•, escasamente comprometidos con concepciÃ³ns e ideas vagamente asociables coa lexitimidade democrÃ¡tica. Natalia Lapina, da Academia de Ciencias rusa, observa a definiciÃ³n de catro modelos: o apadriÃ±amento (TatarstÃ¡n, BaxkortostÃ¡n, Ulianovsk, Krasnodar, Moscova); a asociaciÃ³n (Nixni NÃ³vgorod, Leningrado, Volga, San Petersburgo); a coacciÃ³n (rexiÃ³n de KÃrov); e a Ã¢Â?Â?privatizaciÃ³nÃ¢Â?Â• dos asuntos pÃºblicos (Kalmukia, Krasnoiarsk, TiÃºmen, Murmansk, Xabarovsk). Mentres os dous primeiros modelos estimularon certo desenvolvemento local, os dous Ãºltimos simplemente favoreceron a dilapidaciÃ³n das riquezas e a expansiÃ³n da mafia.

Na Rusia de Ieltsin, repÃºblicas enteiras (como Kalmukia) foron transformadas en autÃ©nticas sociedades anÃ³nimas nas que toda a actividade estÃ¡ sometida Ã³ control do seu Presidente, Kirsan Iliumdxinov. Outro tanto poderÃa dicirse da repÃºblica de Kakasia. AquÃ, Alexei Lebed, irmÃ¡n de Alexandre, Ã© coÃ±ecido como o Ã¢Â?Â?gobernador do aluminioÃ¢Â?Â•, pola sÃºa especial ligazÃ³n Ã³ sector. Son moitas as fontes que aseguran que este sector estratÃ©xico estÃ¡ en mÃ¡ns de grupos criminais, contando con importantes protectores nas mÃ¡is altas esferas do estado. En todos estes territorios, a implicaciÃ³n entre polÃtica, economÃa e mafia estÃ¡ Ã¡ orde do dÃa.

A mafia rusa estÃ¡ aquÃ

As investigaciÃ³ns realizadas pola policÃa espaÃ±ola revelan que algÃºns xefes da mafia rusa dirixen os seus negocios en Moscova dende as sÃºas mansiÃ³ns de Marbella. Alexander Sigarev Ã© o principal expoÃ±ente dese desembarco, vÃa Xibraltar, de varios millÃ³ns de dÃ³lares procedentes de casinos, contrabando e estafas. A Costa do Sol convertiuse para os novos ricos rusos no lugar ideal para branquear as sÃºas ganancias e, de paso, poÃ±erse morenos.

Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Rusia ARCHIVO

IDIOMA

Galego

Fecha de creaciÃ³n
2 de enero de 2000

Campos meta

Autoria :	3717
Datapublicacion :	2000-01-02 00:00:00